

Rapoartele speciale ale Curții de Conturi în contextul descărcării de gestiune a Comisiei pentru exercițiul financiar 2010

Rezoluția Parlamentului European din 10 mai 2012 referitoare la rapoartele speciale ale Curții de Conturi în contextul descărcării de gestiune a Comisiei pentru exercițiul financiar 2010 (2011/2225(DEC))

Parlamentul European,

- având în vedere bugetul general al Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2010¹,
- având în vedere conturile anuale ale Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2010 (COM(2011)0473 – C7-0256/2011)²,
- având în vedere Raportul anual al Curții de Conturi referitor la execuția bugetului privind exercițiul financiar 2010, însoțit de răspunsurile instituțiilor³, precum și rapoartele speciale ale Curții de Conturi,
- având în vedere Declarația de asigurare⁴ privind fiabilitatea conturilor și conformitatea operațiunilor subiacente cu legile și reglementările în vigoare întocmită de Curtea de Conturi pentru exercițiul financiar 2010 în temeiul articolului 287 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere Decizia sa din 10 mai 2012 privind descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului general al Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2010, Secțiunea III - Comisia⁵ și Rezoluția sa conținând observațiile care fac parte integrantă din decizia respectivă,
- având în vedere rapoartele speciale ale Curții de Conturi întocmite în temeiul articolului 287 alineatul (4) al doilea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere Recomandarea Consiliului din 21 februarie 2012 privind descărcarea de gestiune care trebuie acordată Comisiei cu privire la execuția bugetului general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2010 (06081/1/2012 – C7-0053/2012),
- având în vedere articolul 17 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană, articolele 317, 318 și 319 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, precum și articolul 106a din Tratatul Euratom,
- având în vedere Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind Regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților

¹ JO L 64, 12.3.2010.

² JO C 332, 14.11.2011, p. 1.

³ JO C 326, 10.11.2011, p. 1.

⁴ JO C 332, 14.11.2011, p. 134.

⁵ Texte adoptate, P7_TA(2012)0153.

Europene¹, în special articolele 55, 145, 146 și 147,

- având în vedere articolul 76 și anexa VI la Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru control bugetar (A7-0102/2012),
- A. întrucât, în temeiul articolului 17 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană, Comisia execută bugetul și gestionează programe, iar în temeiul articolului 317 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Comisia face acest lucru în cooperare cu statele membre pe propria răspundere, în conformitate cu principiul bunei gestiuni financiare;
- B. întrucât rapoartele speciale ale Curții de Conturi prezintă informații privind unele motive de îngrijorare legate de execuția fondurilor, care sunt utile Parlamentului pentru exercitarea rolului său de autoritate care acordă descărcarea de gestiune;
- C. întrucât observațiile sale privind rapoartele speciale ale Curții de Conturi fac parte integrantă din Decizia Parlamentului din 10 mai 2012 menționată mai sus privind descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului general al Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2010, Secțiunea III – Comisia,

Partea I - Raportul special nr. 7/2010 al Curții de Conturi intitulat „Auditul procedurii de verificare și validare a conturilor”

1. salută Raportul special nr. 7/2010 privind procedura de verificare și validare a conturilor în politica agricolă, dată fiind importanța sa fundamentală pentru calitatea informațiilor pe care Comisia le transmite Parlamentului în cursul procedurii de descărcare de gestiune;
2. constată că principala concluzie a Raportului special nr. 7/2010 constă în declarațiile sale privind corecțiile ulterioare aduse conturilor anuale prin decizii de conformitate în ciuda descărcării de gestiune acordate între timp de către Parlament și a relativizării astfel rezultate a informațiilor furnizate în cursul procedurii de descărcare de gestiune;
3. este conștient că singura soluție posibilă ar fi schimbarea sistemului de control aplicat în politica agricolă, care ar fi fezabilă doar prin impunerea unor sarcini considerabil mai mari pentru beneficiarii finanțărilor și pentru autoritățile administrative;
4. își axează deci recomandările în special pe posibilitățile de ameliorare a sistemului existent; face trimitere, de asemenea, la Raportul special nr. 8/2011 al Curții de Conturi intitulat „Recuperarea plăților efectuate în mod necuvenit în cadrul politicii agricole comune” în vederea evaluării viabilității reale a sistemului și subliniază critica adusă de Curtea de Conturi cu privire la faptul că sistemul în ansamblu nu permite cuantificarea plăților efectuate în mod necuvenit în cadrul politicii agricole;
5. se alătură cererii Curții de Conturi de reformare a procedurii de verificare și validare a conturilor cu scopul:
 - de a scurta durata procedurilor de corecție financiară, impunând termene fixe și proceduri de opoziție eşalonate;

¹ JO L 248, 16.9.2002, p. 1.

- de a stabili un raport clar între sumele recuperate și plățile ilegale reale și de a exclude posibilitatea „negocierilor” referitoare la valoarea corecțiilor financiare, deoarece este vorba de o recuperare reală a plăților neconforme cu reglementările, și nu de o „sanctiune”;
6. consideră că, pentru a asigura credibilitatea procedurii anuale de descărcare de gestiune și a proteja interesele financiare ale Uniunii, este esențial ca sistemul actual să fie îmbunătățit și insistă ca, în cadrul procedurii de descărcare de gestiune, Comisia să indice:
- ce sume, domenii și exerciții de cheltuieli mai pot fi auditate și, în acest context, câte corecții financiare ar putea fi efectuate (sumele minime și maxime) și în cazul căror state membre;
 - la ce exerciții financiare se referă într-adevăr deciziile de conformitate și cum modifică aceste decizii cifrele aferente exercițiilor financiare pentru care s-a acordat deja descărcarea de gestiune;
 - o estimare exactă a numărului de rectificări necesare care nu sunt efectuate în cadrul procedurii de conformitate și a numărului de rectificări care nu mai pot fi făcute în deciziile de conformitate în temeiul regulii privind cele 24 de luni;
7. ia act de măsurile luate de Comisie cu scopul de a conferi mai multă credibilitate informațiilor furnizate de autoritățile de control ale statelor membre care stau la baza verificării și validării conturilor; atrage atenția asupra concluziei dramatice a Curții de Conturi conform căreia majoritatea acestor autorități nu sunt totuși capabile să pună în aplicare măsurile Comisiei; prin urmare, solicită Comisiei să ia mai multe inițiative în ceea ce privește instruirea autorităților administrative din statele membre; invită Comisia să susțină într-un mod structurat și să promoveze schimbul de informații dintre agențiile de plăți și organismele de certificare, prin intermediul rețelelor și seminariilor lor, să transmită exemple de bune practici și să elaboreze soluții comune pentru chestiunile de natură juridică prin interpretare; consideră că auditurile bazate pe risc sunt indispensabile și pentru organismele de certificare;
8. consideră că trebuie aduse în continuare îmbunătățiri declarațiilor de asigurare ale directorilor agențiilor de plăți și ale organismelor de certificare, ca o măsură esențială de responsabilizare; solicită un sistem de recompense pentru declarațiile corecte și sancțiuni pentru cele necorespunzătoare, mai ales pentru erorile sistematice descoperite care nu au fost raportate în prealabil;
9. solicită un flux sistematic de informații de la administrațiile executive de la cel mai jos nivel către Comisie pentru a permite includerea dificultăților întâmpinate pe teren în texte juridice simplificate și în interpretările acestora; invită Comisia să se asigure că funcționarii agențiilor naționale de plăți, respectiv ai organismelor de certificare, nu vor fi penalizați de către autoritățile lor naționale și de directorii lor pentru că au raportat corecții Comisiei;
10. solicită Comisiei să includă agențiile de plăți și organismele de certificare care înregistrează o rată ridicată de înlocuire a personalului în auditurile bazate pe risc și să prezinte autorității de descărcare de gestiune o comunicare în acest sens în raportul anual de activitate; insistă asupra unei analize a corectitudinii declarațiilor de asigurare și solicită ca autoritatea de descărcare de gestiune să fie informată cu privire la ratele de

eroare pentru fiecare stat membru și la principalele cauze de eroare;

11. solicită verificarea procedurilor care stau la baza deciziilor de conformitate, constituirea mai rapidă a grupurilor de experți în vederea concilierii și utilizarea punctuală a concilierii în sine;
12. recomandă includerea cifrelor solicitate la punctul 6 într-o secțiune separată a rezoluției anuale de descărcare de gestiune și supunerea lor la vot în plen;

Partea II - Raportul special nr. 13/2010 al Curții de Conturi intitulat „Noul Instrument european de vecinătate și parteneriat a fost lansat cu succes în Caucazul de Sud (Armenia, Azerbaidjan și Georgia) și reușește să obțină rezultate în această regiune?”

13. salută auditul Curții de Conturi și recomandările cuprinse în acesta; își exprimă profunda îngrijorare cu privire la constatările auditului, care indică probleme majore în implementarea Instrumentului european de vecinătate și parteneriat (IEVP) de către Comisie;
14. este foarte îngrijorat de deficiențele identificate de audit în cadrul procedurilor de programare; invită Comisia să urmeze recomandările Curții de Conturi și să raționalizeze procedurile, să îmbunătățească legătura dintre documentele de programare strategică (planurile de acțiune ale politicii europene de vecinătate, documentele de strategie de țară și programele indicative naționale) și să elaboreze un calendar mai coerent pentru aceste documente, obiectivul director urmărit fiind acela de a oferi țărilor vecine perspectiva unei relații din ce în ce mai strânse cu Uniunea;
15. consideră inacceptabil modul în care Comisia recurge la sprijin bugetar în cadrul IEVP, tratându-l ca modalitate de ajutor preferată în cele trei țări vizate, fără o evaluare detaliată a eficacității instrumentelor disponibile; subliniază în acest context că sprijinul bugetar sectorial este adesea asociat unei vizibilități scăzute și unei motivații sporadice din partea guvernelor, fiind profund îngrijorat de concluzia Curții de Conturi potrivit căreia eligibilitatea unui domeniu pentru sprijin bugetar sectorial a devenit un factor important în stabilirea asistenței pentru programele de acțiune anuale din 2007; îndeamnă Comisia să urmeze recomandarea Curții de Conturi de a alege opțiunea sprijinului bugetar sectorial într-un mod mai selectiv, luând în considerare toate opțiunile disponibile în cadrul IEVP, și să asigure o implementare mai echilibrată a diferitelor instrumente; subliniază necesitatea de a îmbunătăți accesul ONG-urilor și al sectorului privat din țările beneficiare la asistența oferită;
16. este preocupat de concluziile auditului potrivit cărora programarea și conceperea asistenței nu au fost orientate suficient printr-un dialog structurat cu țările beneficiare, dialogul fiind condus în principal de serviciile centrale ale Comisiei și schimbul de opinii direct fiind astfel limitat la câteva zile de misiune la nivel de țară, iar rapoartele nu conțin dovezi suficiente cu privire la cele discutate; este de părere că sprijinul bugetar sectorial acordat unui țări producătoare și exportatoare de petrol pentru a promova utilizarea mai extinsă a surselor regenerabile de energie cu siguranță nu poate fi o motivație puternică pentru guvernul respectiv; invită Comisia să ia măsurile necesare pentru a consolida dialogul cu țările beneficiare;
17. invită Comisia și Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) să țină seama de recomandarea Curții de Conturi de a asigura suficient personal, inclusiv la fața locului,

care să includă experți în domeniul sprijinului bugetar, precum și de a contribui la consolidarea cadrului general al administrației de stat din țările beneficiare prin utilizarea unor măsuri complementare instrumentului de înfrățire instituțională;

18. salută programul-pilot pus în aplicare de Comisie care implică o monitorizare orientată spre rezultate și care este creat anume pentru operațiunile din cadrul programului de sprijin pentru politici sectoriale și așteaptă un raport de evaluare a valorii adăugate recunoscute în cele trei țări vizate;

Partea III - Raportul special nr. 14/2010 al Curții de Conturi intitulat „Gestionarea de către Comisie a sistemului de controale sanitar-veterinare la importurile de carne după reformele legislației din domeniul igienei din 2004”

19. salută raportul special al Curții de Conturi, răspunsul Comisiei, precum și Raportul Comisiei privind eficiența și coerența controalelor sanitare și fitosanitare la importurile de produse alimentare, hrană pentru animale, animale și plante (COM(2010)0785);
20. susține recomandările Curții de Conturi adresate Comisiei cu privire la optimizarea acțiunilor sale în cadrul funcției de supraveghere și de coordonare;
21. solicită, în special, îmbunătățiri în următoarele domenii, care ar contribui la o siguranță alimentară mai ridicată la importurile de carne și, astfel, la o mai bună protecție a cetățenilor europeni împotriva importurilor de produse alimentare periculoase, subliniind totodată faptul că recomandările Curții de Conturi nementionate explicit la literele (a)-(e) de mai jos nu ar trebui neglijate:
 - (a) prin recomandarea întâi a Curții de Conturi se solicită Comisiei să aibă în vedere o uniformizare a tratamentelor aplicate diferențiat în țări terțe în funcție de statul membru implicat și să ia măsuri împotriva dezavantajelor concurențiale discriminatorii rezultate;
 - (b) prin recomandarea trei a Curții de Conturi se solicită Comisiei să ceară statelor membre să utilizeze cu mai multă eficacitate sistemele informaționale existente și să le interconecteze în mai mare măsură pentru a asigura o mai bună coordonare între punctele de control la frontieră și autoritățile vamale;
 - (c) prin recomandarea patru a Curții de Conturi se solicită Comisiei să ajute statele membre la elaborarea, punerea în aplicare și evaluarea planurilor naționale de control și monitorizare; este de părere că ar trebui instituit un set de bază de analize, cu respectarea adecvată a principiului subsidiarității, pentru a detecta cele mai întâlnite categorii de reziduuri hormonale (de exemplu substanțele anabolizante) și/sau de contaminanți proveniți din mediu (dioxine, metale grele) etc.; consideră că realizarea acestor analize ar trebui să fie obligatorie; consideră că într-o primă etapă ar putea fi depuse eforturi de conștientizare în cadrul programului „O formare mai bună pentru o hrană mai sigură” (BTSF) pentru a sensibiliza autoritățile competente din statele membre în această direcție; este de părere că, în plus, ar trebui monitorizat modul de respectare a dispozițiilor privind taxele;
 - (d) prin recomandarea șapte a Curții de Conturi se cere Comisiei să prezinte Parlamentului European și Consiliului o propunere care să permită acțiuni legislative sau judiciare împotriva statelor membre care încalcă în mod regulat și

pentru o perioadă mare de timp dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 882/2004¹, punând astfel în pericol siguranța cetățenilor europeni;

- (e) prin recomandarea opt a Curții de Conturi se cere Comisiei să armonizeze modul de efectuare a controalelor consolidate și să formuleze în mod precis și clar normele privind aceste controale în punctele de control la frontieră; Comisiei i se solicită, de asemenea, să examineze posibilitatea de a introduce un număr prestabilit de analize de laborator care să fie efectuate de statele membre în cadrul verificării mărfurilor la punctele de control la frontieră;

- 22. constată faptul că producătorii europeni de produse alimentare și de carne trebuie să îndeplinească standarde de producție și de calitate ridicate; își exprimă deosebita îngrijorare cu privire la faptul că standardele de producție respective nu se aplică și pentru producătorii din țări terțe care exportă în Uniune, fapt constatat și de Curtea de Conturi; solicită Comisiei să se ocupe de această problemă și să prezinte fără întârziere Parlamentului și Consiliului propuneri care să vizeze modalități adecvate de atenuare a efectelor negative rezultate asupra competitivității producătorilor europeni de carne și produse alimentare;

Partea IV - Raportul special nr. 1/2011 al Curții de Conturi intitulat „Deconcentrarea gestionării de către Comisia de asistență externe de la serviciile sale centrale către delegații a condus la îmbunătățirea furnizării ajutorului?”

- 23. salută raportul foarte cuprinzător și analitic pregătit de Curtea de Conturi, precum și momentul oportun al evaluării rezultatelor deconcentrării;
- 24. sprijină concluziile Curții de Conturi, care afirmă că deconcentrarea a dus în mod clar la accelerarea furnizării ajutorului, la îmbunătățirea calității acestuia și la ameliorarea gestionării sale financiare;
- 25. încurajează Comisia să completeze criteriile și să consolideze procedurile de evaluare a calității proiectelor finanțate cu scopul de a îmbunătăți calitatea ajutorului și de a reduce în continuare numărul proiectelor neperformante; subliniază că impactul cheltuielilor cu ajutorul este extrem de important pentru Parlament;
- 26. invită Comisia să ia în considerare promovarea consultărilor locale, acolo unde este posibil, atunci când ia decizii cu privire la proiecte și monitorizează progresele înregistrate în cadrul acestora;
- 27. speră că Comisia va lua toate măsurile necesare pentru a depăși neajunsurile sistemelor de supraveghere și control, în special la nivelul delegațiilor Uniunii;
- 28. își exprimă preocuparea față de problemele persistente legate de personalul implicat în politicile privind ajutorul; consideră că rata ridicată de înlocuire a personalului în DG Dezvoltare și Cooperare - EuropeAid, precum și numărul insuficient al angajaților cu calificări adecvate din delegațiile Uniunii ar trebui abordate fără întârziere; este de părere

¹ Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor (JO L 165, 30.4.2004, p. 1).

că, acolo unde este cazul, Comisia ar trebui să coopereze cu SEAE pentru a asigura în cadrul delegațiilor Uniunii resurse umane adecvate pentru gestionarea ajutorului; se așteaptă ca, până la sfârșitul anului 2012, Comisia să prezinte un raport detaliat în care să fie planificate și introduse măsuri pentru a remedia aceste deficiențe;

29. încurajează Comisia să solicite delegațiilor Uniunii să efectueze periodic vizite de monitorizare tehnică și financiară a proiectelor și să axeze sistemul de raportare internă în mai mare măsură pe rezultatele obținute prin intervențiile de acordare a ajutorului;
30. invită Comisia să analizeze și să identifice, cu participarea activă a delegațiilor Uniunii, posibilitățile de consolidare a programelor de ajutor din țările partenere cu implicarea Băncii Europene de Investiții, precum și a unor instituții naționale și internaționale europene care oferă finanțare pentru dezvoltare;

Partea V - Raportul special nr. 2/2011 al Curții de Conturi intitulat „Situția acțiunilor întreprinse în urma Raportului special nr. 1/2005 privind mecanismele de gestionare din cadrul Oficiului European de Luptă Antifraudă”

31. îndeamnă Comisia să pună în aplicare fără întârziere recomandările formulate în Raportul special nr. 1/2005, deoarece din cele 14 recomandări acceptate de Comisie, doar două au fost pe deplin puse în aplicare până în prezent; se așteaptă să fie pe deplin informat în legătură cu progresele înregistrate în ceea ce privește punerea în aplicare a celor 12 recomandări restante;
32. salută faptul că Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) își utilizează în mai mare măsură competențele de investigare, de exemplu realizând controale la fața locului și interviuri sau concentrându-se pe cazurile mai grave și mai complexe; apreciază utilizarea sporită a sistemului electronic al OLAF de gestionare a cazurilor și introducerea sistemului de gestionare a timpului; regretă însă faptul că durata medie pentru soluționarea cazurilor depășește în continuare doi ani și că, în 2009, activitatea legată de investigații ocupa doar 37 % din timpul de lucru al OLAF în ansamblu;
33. solicită OLAF să-și îmbunătățească sistemul de gestionare a timpului în așa fel încât să garanteze o mai bună alocare a sarcinilor pentru a se reduce timpul necesar sarcinilor care nu țin de investigații; dorește să vadă rezultatele reale ale acțiunilor fără caracter de investigație, care reprezintă 63 % din timpul total;
34. constată că, potrivit figurii 2 din Raportul special nr. 2/2011, criteriul „claritatea obiectivelor și a planificării” este considerat a fi aspectul cel mai problematic din cadrul unei investigații; recomandă stabilirea adecvată a unor obiective clare pentru fiecare investigație în viitor, ținând seama de faptul că fundamentarea oricărei investigații și planificarea resurselor în cadrul acesteia reprezintă obiective clare;
35. constată că, potrivit Raportului special nr. 2/2011, „nu există în continuare niciun control independent al acțiunilor de investigare aflate în derulare și niciun cod care să garanteze că aceste acțiuni urmează un curs previzibil”, în pofida anunțurilor repetate făcute de OLAF în trecut; remarcă în continuare că, deși în propunerea modificată a Comisiei de regulament de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 (COM(2011)0135) se afirmă în mod explicit dorința de a se introduce o procedură de revizuire, aceasta nu înseamnă că va fi asigurat un control independent al legalității diferitelor investigații, ideea propusă fiind și mai puțin satisfăcătoare decât propunerea inițială; reamintește

faptul că aceasta este o cerință esențială ce se regăsește și în jurisprudența Curții de Justiție; consideră deci vitală crearea unui astfel de mecanism de control, nu numai pentru a proteja drepturile persoanelor sau ale operatorilor economici în cauză, ci și pentru a proteja drepturile investigatorilor OLAF împotriva acțiunilor în justiție inițiate de respectivele persoane sau operatori economici; de asemenea, subliniază necesitatea unui mandat clar pentru OLAF în raport cu celelalte instituții ale Uniunii;

36. împărtășește opinia Curții de Conturi referitoare la necesitatea unui document unic cuprinzător care să reflecte în mod clar performanța OLAF în diferitele sectoare, făcând posibilă măsurarea progreselor de la un an la altul; subliniază importanța unei distincții între rapoartele elaborate pentru public și cele pentru uzul intern; este de părere că un raport detaliat pus la dispoziția publicului este de importanță crucială, deoarece ar permite o comparație fiabilă privind performanța OLAF în timp și de la un sector la altul;
37. regretă faptul că evaluarea rezultatelor activităților OLAF nu este întotdeauna posibilă, deoarece informațiile sunt prezentate în documente diferite, elaborate în scopuri diferite și adresate unor destinatari diferiți; îndeamnă Comisia să instituie un sistem de diseminare a informațiilor care să fie unitar, clar și comparabil și care să permită evaluarea integrală și obiectivă a activităților OLAF;
38. subliniază că timpul alocat evaluării informațiilor primite s-a dublat din 2004 încoace, de la 3,5 la 7,1 luni; este de părere că faza de evaluare inițială ar trebui limitată la confirmarea sau infirmarea veridicității acuzațiilor cuprinse în informațiile inițiale; consideră că ar trebui evitată desfășurarea de activități de investigare în faza de evaluare inițială, deoarece acest lucru nu numai că antrenează incertitudine juridică, ci și denaturează statisticile referitoare la diferitele aspecte ale investigațiilor; sugerează ca investigațiile să fie demarate utilizându-se posibilitățile de investigare disponibile în eventualitatea în care informațiile, culese în faza de evaluare inițială și cu ajutorul instrumentelor juridice disponibile în cadrul acestei evaluări, nu permit OLAF să decidă dacă să deschidă sau nu un caz;
39. împărtășește opinia Curții de Conturi potrivit căreia scurtarea perioadelor de investigație și ameliorarea calității rapoartelor finale ar putea contribui la un sistem de sancțiuni mai eficace care să permită proceduri de recuperare, disciplinare și penale;
40. regretă faptul că, în pofida acordului de cooperare semnat în 2008 între OLAF și Eurojust, în temeiul căruia OLAF este obligat să notifice Eurojust toate cazurile de fraudă suspectată în rândul operatorilor economici din mai multe state membre, OLAF a trimis Eurojust astfel de notificări în doar cinci cazuri în 2008 și într-un singur caz în 2009, ceea ce arată că nu există o colaborare funcțională între OLAF și Eurojust; solicită să fie luate toate măsurile necesare pentru intensificarea activității în acest domeniu;
41. îndeamnă OLAF să își intensifice în continuare cooperarea cu statele membre pe un temei juridic robust; sprijină în acest sens ideea consolidării suplimentare a diferitelor temeuri juridice existente în vederea dezvoltării cooperării; este de acord cu recomandarea Curții de Conturi de a încheia acorduri cu serviciile naționale de investigație în eventualitatea lipsei unei legislații specifice cu scopul de a clarifica normele detaliate în materie de cooperare și schimb de informații;

Partea VI - Raportul special nr. 3/2011 al Curții de Conturi intitulat „Eficiența și eficacitatea contribuțiilor UE canalizate prin organizații ONU în țări afectate de conflicte”

42. salută raportul Curții de Conturi și susține concluziile și recomandările formulate în raport;
43. apreciază faptul că, lucrând împreună ONU, Comisia poate ajunge la regiuni din lume în care, singură, nu ar fi putut avea un impact notabil; este conștient de gradul ridicat de risc inherent implicat atunci când se acordă ajutor regiunilor afectate de conflicte; cu toate acestea, este îngrijorat de deficiențele identificate cu privire la eficiența proiectelor și de întârzierile înregistrate în finalizarea lor; salută deciziile recente ale consiliilor executive ale UNICEF, PNUD, UNOPS și UNFPA de a pune la dispoziția Comisiei rapoartele de audit intern;
44. solicită Comisiei să asigure în cadrul procedurii bugetare anuale transparența în ceea ce privește fondurile Uniunii care urmează să fie cheltuite prin intermediul ONU, să planifice mai bine cheltuielile împreună cu ONU și să își accelereze procedurile interne pentru a obține rezultate mai rapide;
45. consideră că o monitorizare adecvată depinde, în mod inevitabil, de o raportare adecvată; este profund îngrijorat de faptul că raportarea rămâne în continuare necorespunzătoare, în pofida numeroaselor solicitări formulate de Parlament în rezoluțiile sale succesive de descărcare de gestiune de a îmbunătăți această situație, precum și a numeroaselor angajamente asumate de Comisie și de agențiile ONU de a pune rapid în aplicare măsurile necesare; îndeamnă Comisia să prezinte Parlamentului, cel târziu până la sfârșitul lunii martie 2012, un plan de acțiune cu etape contractuale clare, concepute în mod specific pentru a îmbunătăți în mod radical sistemul de raportare cu privire la toate proiectele și programele finanțate prin procedura de gestiune comună și delegate agențiilor ONU;
46. solicită Comisiei ca atunci când finanțează proiecte cu alți donatori prin intermediul unui fond fiduciar cu donatori multipli să se informeze cu privire la proporția exactă care este finanțată dintr-un proiect; consideră că pentru a ameliora mecanismele de control, banii ar trebui să fie gestionați într-un cont separat; consideră că, în cazul în care specificațiile unui proiect nu sunt satisfăcătoare, Comisia trebuie să aibă posibilitatea de a respinge proiectul și că același lucru ar trebui să fie valabil și în cazul în care reprezentanții Uniunii nu sunt incluși în mod suficient în procesul de planificare a programului;
47. împărtășește opinia Curții de Conturi potrivit căreia controalele efectuate de Comisie cu privire la legalitate și regularitate ar trebui completate cu verificări corespunzătoare ale eficacității și eficienței proiectelor; prin urmare, solicită Comisiei să definească împreună cu SEAE obiective clare și măsurabile și să stabilească măsuri adecvate de control; subliniază în acest context importanța obținerii unei asigurări rezonabile din partea partenerilor de execuție; reamintește faptul că Parlamentul a cerut declarații de asigurare din partea partenerilor de execuție și insistă asupra acestei solicitări; solicită Comisiei să oficializeze aceste declarații și să le pună la dispoziția Parlamentului în timpul procedurii de descărcare de gestiune; este de acord cu recomandările formulate de Serviciul de Audit Intern (IAS) al Comisiei, și anume de a se desfășura controale ex-ante ale contractelor și plăților pentru a se verifica eligibilitatea costurilor propuse și reclamate; insistă ca discuțiile pe aceste teme să fie documentate în cadrul dosarului; subliniază opinia IAS potrivit căreia costurile administrative suplimentare și alte costuri indirecte reclamate de ONU și plătite de Uniune trebuie să fie bine documentate și justificate;
48. susține recomandarea Curții de a se evalua termene realiste pentru proiecte pe baza circumstanțelor date, astfel încât să se evite o explozie a costurilor și a prelungirii

termenelor de realizare, în conformitate cu Acordul-cadru financiar și administrativ dintre Comunitatea Europeană și ONU; reamintește Comisiei responsabilitatea sa fundamentală privind execuția bugetului; solicită Comisiei să transmită Parlamentului informații actualizate cu privire la utilizarea orientărilor revizuite de raportare UE-ONU;

49. invită Comisia să instituie un mecanism de comparare a costurilor pentru a identifica și a evita suprafacturarea și să refuze costurile indirecte suplimentare rezultate în urma subcontractării, pe care Curtea de Conturi le-a identificat în două cazuri; solicită Comisiei să desfășoare investigații comune împreună cu ONU dacă există suspiciuni cu privire la credibilitatea proiectelor;
50. regretă faptul că numai o mică parte dintre proiectele examinate vizează fondurile fiduciare cu donatori multipli; invită Curtea de Conturi să publice un raport special care să se axeze numai pe gestiunea fondurilor fiduciare cu donatori multipli;
51. invită Curtea de Conturi să informeze Parlamentul în cazul în care apar dificultăți prelungite legate de obținerea accesului neîngrădit la documentele de lucru ale auditorilor ONU, în conformitate cu Acordul-cadru financiar și administrativ; reamintește faptul că Parlamentul a solicitat ca acest acces să fie garantat; în cazul în care serviciilor Comisiei li se limitează în continuare accesul la aceste documente, solicită acesteia să suspende plățile viitoare pentru dosarele respective, în aplicarea dispozițiilor specifice ale Regulamentului financiar utilizate în cazul absenței justificărilor; invită Comisia ca, în cadrul următoarei proceduri de descărcare de gestiune și în funcție de evoluția situației, să prezinte Comisiei pentru control bugetar din cadrul Parlamentului un raport referitor atât la accesul la rapoartele de audit, cât și la calitatea raportării; solicită Comisiei să nu delege noi proiecte și programe către agențiile ONU dacă aceste măsuri nu sunt puse în aplicare;

Partea VII - Raportul special nr. 4/2011 al Curții de Conturi intitulat „Auditul Fondului de garantare pentru IMM-uri”

52. salută acest raport special ca fiind prima analiză a unui instrument financiar realizată de Curtea de Conturi; subliniază faptul că Fondul de garantare pentru IMM-uri este considerat ca fiind cel mai de succes program al Uniunii în materie de instrumente financiare; așteaptă informații din partea Comisiei cu privire la eventualele modificări ale efectului de levier al instrumentului financiar de 1:10 din 2009 sau ale ratei pierderilor de aproximativ 0,045 % constatată de Curtea de Conturi la sfârșitul lui 2009;
53. consideră că Fondul de garantare pentru IMM-uri este un program util, în pofida criticii justificate a Curții de Conturi cu privire la lipsa unei valori adăugate dovedite la nivelul Uniunii și la importanța pur locală a sprijinului pentru întreprinderile artisanale și pentru magazinele de vânzare cu amănuntul; având în vedere importanța IMM-urilor pentru structura economică a statelor membre și a Uniunii în ansamblu, sugerează ca cele 13 țări acoperite de program să fie prezentate, iar rezultatele acestora să fie examinate, pentru a se putea trage concluzii în vederea unei mai bune direcționări a Fondului de garantare pentru IMM-uri;
54. speră că problema valorii adăugate la nivelul Uniunii și a efectului de balast va fi discutată și abordată într-un mod credibil de către Comisie, întrucât scopul măsurilor europene nu poate consta în crearea unor structuri pentru acțiuni pur naționale sau în înlocuirea acțiunilor naționale; consideră că această critică fundamentală a Curții de

Conturi cu privire la Fondul de garantare pentru IMM-uri este întemeiată, la fel ca și îngrijorările Curții potrivit cărora domeniul de finanțare este prea extins, în loc să se concentreze doar pe IMM-urile cu acces limitat la finanțare externă;

55. consideră că este necesară o dezbatere publică privind modul în care Fondul de garantare pentru IMM-uri este finanțat; subliniază diminuarea liniei bugetare în 2010 cu 57 300 000 EUR din programul-cadru pentru competitivitate și inovare (CIP); solicită lămuriri cu privire la numărul de angajați ai Comisiei și ai Fondului european de investiții (FEI) care se ocupă de gestionarea acestui fond și la cât de mari sunt cheltuielile administrative în cauză; solicită informații cu privire la numărul de candidaturi care sunt într-adevăr respinse;
56. ia act de observațiile generale ale Curții de Conturi privind un sistem de comisioane îmbunătățit, orientat spre rezultate, pentru serviciile financiare furnizate de FEI; observă lipsa oricărui răspuns din partea Comisiei în acest sens și așteaptă ca aceasta să aducă precizări;
57. susține recomandările Curții de Conturi conform cărora:
 - viitoarele programe de sprijin pentru IMM-uri ar trebui să aibă la bază o logică de intervenție explicită;;
 - indicatorii de performanță ar trebui îmbunătățiți, astfel încât să permită Comisiei să monitorizeze mai bine îndeplinirea obiectivelor fondului;
 - ar trebui stabilite niveluri-țintă mai precise care să reflecte mai bine obiectivele instrumentului financiar, monitorizarea ar trebui actualizată astfel încât să măsoare progresul către realizarea acestor niveluri-țintă și ar trebui avute în vedere măsuri adecvate pentru minimizarea efectului de balast;

remarcă cu satisfacție acceptarea de către Comisie a recomandărilor menționate mai sus și solicită Comisiei să informeze Parlamentul cu privire la măsurile prevăzute și/sau care au fost deja luate în acest sens;

58. susține recomandările Curții de Conturi și solicită Comisiei să se asigure că:
 - pentru orice fond ulterior, temeiul juridic și acordul de gestiune sunt finalizate cu mult timp înainte de începerea propriu-zisă a perioadei de programare;
 - pentru orice eventual program ulterior este instituit un sistem de notare pentru evaluarea candidaturilor potențialilor intermediari și sunt definite cerințe minime de selecție;

ia act de intenția Comisiei de a analiza în continuare aceste recomandări și invită Comisia să informeze Parlamentul cu privire la concluziile sale și la eventualele acțiuni avute în vedere ca răspuns la recomandările respective;

Partea VIII – Raportul special nr. 5/2011 al Curții de Conturi intitulat „Schema de plată unică (SPU): aspecte care trebuie abordate în vederea consolidării bunei gestiuni financiare a acestui mecanism”

59. salută raportul Curții de Conturi și ia act cu mare interes de concluziile și recomandările formulate în raport; felicită Curtea de Conturi pentru prezentarea unui raport referitor la un subiect relevant la momentul potrivit;
60. este de părere că SPU nu contribuie suficient la obiectivele politicii agricole comune (PAC) prevăzute de tratat; prin urmare, invită Comisia să propună schimbările necesare ale legislației, astfel încât SPU să contribuie cu adevărat în mod optim la obiectivele PAC; este de părere că schema ar trebui îmbunătățită în sensul mai bune direcționări a sprijinului către adevărații agricultori; îndeamnă Consiliul să sprijine eforturile Parlamentului și ale Comisiei de îmbunătățire a eficienței și eficacității celei mai importante scheme de sprijin europene, contribuind astfel la o mai bună direcționare a banilor contribuabililor din Uniune;
61. este de părere că nivelul de flexibilitate din cadrul SPU este prea ridicat (de exemplu, normele privind bunele condiții agricole și de mediu - BCAM) și că există prea mult loc de interpretare a normelor de bază ale SPU; invită Comisia să ofere orientări mai precise privind punerea în aplicare a actelor legislative ale Uniunii în legislația statelor membre, astfel încât acestea să nu le poată interpreta prea larg; în acest context, consideră că Comisiei ar trebui să i se confere competențe delegate corespunzătoare pentru a elimina lacunele și a remedia deficiențele cât mai curând posibil;
62. este de părere că modelul istoric și-a atins scopul și că, prin urmare, ar trebui să se renunțe la acesta în următorul cadru financiar multianual; sprijină recomandarea 6 a Curții de Conturi, care propune ca sprijinul acordat prin SPU să se bazeze pe situația curentă a activității agricole din diferitele regiuni ale Uniunii; în plus, consideră că numărul de 20 de modele actuale ar trebui redus pentru a se ajunge, de preferat, la un singur model european aplicabil în toate statele membre;
63. reamintește că intrarea unor noi agricultori în sectorul agricol este de o importanță deosebită pentru a asigura inovarea în acest sector; prin urmare, este preocupat de constatările Curții de Conturi conform cărora unele state membre care aplică SPU (5 din 17) nu utilizează opțiunile disponibile din rezerva națională pentru a facilita accesul noilor agricultori la activități economice și pentru a stimula astfel schimbarea de generație în zonele rurale;
64. este de părere că sistemul actual funcționează într-un mod care nu stimulează suficient inovarea în sectorul agricol și, pe lângă aceasta, împiedică intrarea nou-veniților în sector;
65. este preocupat în special de faptul că nu există nicio legătură directă între nivelul sprijinului acordat prin SPU și costurile suportate de agricultori în legătură cu respectarea bunelor condiții agricole și de mediu; consideră că acest lucru duce la un dezechilibru între volumul sprijinului și ameliorările de la nivelul mediului, al bunăstării animalelor și al siguranței alimentare; recunoaște, cu toate acestea, că principiul decuplării impune limite pentru crearea unei astfel de legături;
66. consideră că, în propunerea sa privind PAC dincolo de 2013, Comisia ar trebui să se asigure că repartiția sprijinului între agricultori este mai echilibrată;

Partea IX - Raportul special nr. 6/2011 al Curții de Conturi intitulat „Au fost eficace proiectele din domeniul turismului cofinanțate de FEDR?”

67. salută constatările Curții de Conturi, în special faptul că toate proiectele au avut rezultate pozitive într-o formă sau alta și că majoritatea lor au înregistrat succese pe mai multe planuri; constată, de asemenea, că proiectele s-au dovedit benefice pentru economia locală și/sau au ajutat la păstrarea elementelor patrimoniului cultural, istoric, artistic sau ecologic al diferitelor regiuni;
68. sprijină observația Curții de Conturi referitoare la faptul că crearea sau menținerea locurilor de muncă constituie elemente-cheie în cadrul eforturilor vizând dezvoltarea durabilă și echilibrată a economiei și a ocupării forței de muncă;
69. observă cu îngrijorare că numai în cadrul a 58 % dintre proiectele cuprinse în eșantion s-au stabilit obiective, în timp ce pentru restul de 42 % nu s-a stabilit niciun obiectiv referitor la performanță; constată că nu a existat o monitorizare a rezultatelor pentru majoritatea proiectelor din eșantion;
70. regretă faptul că a fost dificil să se evalueze performanța reală a proiectelor sau amploarea valorii adăugate europene în lipsa stabilirii sistematice de obiective pentru proiecte, de ținte și de indicatori, precum și în lipsa unei monitorizări ulterioare și a evaluării rezultatelor;
71. aprobă recomandarea Curții de Conturi ca autoritățile de management să se asigure că, în momentul introducerii cererii de acordare a grantului și în momentul luării unei decizii cu privire la grant, sunt stabilite obiective, ținte și indicatori corespunzători (de exemplu, numărul de locuri de muncă create, capacitatea de turism suplimentară creată și creșterea activității turistice) care să permită selectarea proiectelor care ar putea fi cele mai eficiente și care să asigure evaluarea rezultatelor lor; îndeamnă Comisia și statele membre să încurajeze această practică;
72. aprobă recomandarea Curții de Conturi prin care Comisia este invitată să realizeze o evaluare a ajutorului acordat în sectorul turismului pentru a examina în ce măsură acesta reprezintă un instrument rentabil de sprijinire a eforturilor statelor membre de promovare a creșterii economice și pentru a examina dacă acest sprijin ar putea fi mai bine direcționat;
73. salută eforturile Comisiei de a simplifica procesul de subvenționare prin FEDR cu scopul de a reduce la minimum sarcina administrativă impusă promotorilor; îndeamnă Comisia să prezinte rapoarte cu privire la progresele înregistrate în acest domeniu;

Partea X - Raportul special nr. 7/2011 al Curții de Conturi intitulat „Este sprijinul pentru agromediu bine conceput și bine gestionat?”

74. recunoaște importanța măsurilor de agromediu ca fiind un element-cheie al politicilor Uniunii care vizează atenuarea efectelor defavorabile ale agriculturii asupra mediului; recunoaște că plățile de agromediu sunt un mod de a încuraja „agricultorii și alți gestionari de terenuri să exercite o reală funcție în serviciul întregii societăți, prin introducerea sau menținerea unor metode de producție agricolă compatibile cu protecția și ameliorarea mediului, a peisajelor și a caracteristicilor acestora, a resurselor naturale, a

solurilor și a diversității genetice”¹;

75. accentuează în același timp faptul că cheltuielile publice făcute ar trebui să asigure un raport optim cost-eficacitate și rezultate concrete; subliniază necesitatea urgentă a îndeplinirii cât mai eficace a angajamentelor Uniunii (reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2020, strategia UE privind biodiversitatea pentru 2020 etc.);
76. este îngrijorat de concluzia Curții de Conturi conform căreia politica de agromediu nu este concepută și monitorizată astfel încât să genereze beneficii tangibile pentru mediu, obiectivele plăților de agromediu nu sunt suficient de precise pentru a permite o evaluare a îndeplinirii lor, presiunile ecologice invocate nu furnizează justificări clare pentru plățile de agromediu, iar rezultatele obținute în cadrul politicii de agromediu nu pot fi monitorizate cu ușurință; invită statele membre să elaboreze programe de dezvoltare rurală cu ținte precise și invită Comisia să evalueze mult mai riguros aceste programe înainte de a le aproba; subliniază importanța unei rețele europene de evaluare pentru dezvoltare rurală care să fie bine administrată;
77. salută concluzia Curții de Conturi conform căreia, în general, agricultorii sunt bine sprijiniți printr-o îndrumare corespunzătoare; remarcă totuși nevoia de a îmbunătăți diseminarea bunelor practici și feedbackul privind rezultatele; invită Comisia și statele membre să utilizeze mai bine în acest sens structurile existente, cum ar fi Rețeaua europeană de dezvoltare rurală;
78. salută concluzia Curții de Conturi conform căreia agricultorii sunt în general bine sprijiniți printr-o îndrumare corespunzătoare și remarcă numeroasele cazuri de bune practici identificate de Curtea de Conturi; este preocupat de faptul că majoritatea statelor membre nu evaluează nivelul minim de participare care este necesar pentru a genera efectele ecologice preconizate pentru submăsuri și nici dacă valoarea ajutoarelor este adecvată pentru atingerea acestui nivel minim; consideră că abordarea Leader pentru dezvoltarea rurală poate fi și ea utilizată pentru implementarea unei abordări colective;
79. este preocupat de deficiențele constatate de către Curtea de Conturi în ceea ce privește stabilirea valorii ajutoarelor; invită Comisia ca, înainte de aprobarea programelor, să se asigure că sunt luate în considerare în mod adecvat toate elementele identificate de Curtea de Conturi ca fiind necesare pentru stabilirea în mod corespunzător a valorii ajutoarelor;
80. este preocupat de faptul că majoritatea cheltuielilor au fost efectuate pentru submăsuri „orizontale”, care au fost aplicate la nivelul întregului teritoriu acoperit de programul de dezvoltare rurală, fără ca acest lucru să fie întotdeauna justificat în programele de dezvoltare rurală; consideră că este inacceptabil ca statele membre să utilizeze doar în mod limitat procedurile de direcționare și selecție; consideră că absența unei direcționări ar trebui, în toate cazurile, să fie justificată în cadrul programelor;
81. este profund preocupat de faptul că gestionarea politicii de agromediu nu ia suficient în considerare necesitățile specifice de mediu și nu asigură, prin urmare, un raport optim costuri-beneficii; consideră inacceptabil faptul că, potrivit constatărilor Curții de Conturi, în cazul a 39 % dintre contractele auditate fie nu existau presiuni ecologice concrete în

¹ Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului din 20 septembrie 2005 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) (JO L 277, 21.10.2005, p. 1), considerentul 35.

zona unde au fost implementate contractele, fie statele membre nu puteau preciza dacă există sau nu acest tip de problemă în respectivele zone; invită statele membre să se concentreze pe o abordare colectivă acolo unde aceasta ar putea să asigure efectele ecologice dorite;

82. subliniază că, în contextul următoarei perioade de programare, pentru ca plățile de agromediu să atingă efectele dorite în ceea ce privește biodiversitatea, conservarea și dezvoltarea agriculturii și a silviculturii de mare valoare naturală și a peisajelor agricole tradiționale, apa și schimbările climatice, este necesară direcționarea schemelor de agromediu către priorități mai precise;
83. salută abordarea aleasă în propunerea Comisiei de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) (COM(2011)0627/2), care va acorda o mai mare importanță monitorizării permanente și indicatorilor de performanță în cadrul programelor de dezvoltare rurală;

Partea XI - Raportul special nr. 8/2011 al Curții de Conturi intitulat „Recuperarea plăților efectuate în mod necuvenit în cadrul politicii agricole comune”

84. salută raportul special al Curții de Conturi și ia act de constatările acesteia; insistă asupra criticilor pe care Parlamentul le exprimă de multă vreme cu privire la faptul că sistemul de recuperare funcționează doar parțial; subliniază că cifrele „mai bune” prezentate de Comisie cu privire la recuperări înseamnă în continuare că 60 % din plățile necuvenite rămân în mod ilegal la beneficiari; constată că, dacă se iau în calcul cifrele Curții de Conturi, atunci este vorba chiar de 90 %;
85. susține recomandările Curții de Conturi conform cărora Comisia ar trebui:
 - să solicite statelor membre să raporteze neregulile și alte recuperări la data la care s-a întocmit somația de recuperare;
 - să stabilească o limită de timp uniformă între detectarea unei nereguli posibile și notificarea debitorului cu privire la ordinul de recuperare, sporind astfel gradul de armonizare între statele membre și asigurând transmiterea mai rapidă a informațiilor către OLAF;
 - să elaboreze norme clare și lipsite de ambiguitate cu privire la aplicarea, înregistrarea și raportarea dobânzii la creanțele restante;
 - să clarifice condițiile în care creanțele pot fi declarate ca fiind nerecuperabile, în special în ceea ce privește cazurile de insolvabilitate;
 - să realizeze anual o estimare exactă a plăților necuvenite efectuate către beneficiarii finali pentru a ști câți bani ar fi trebuit recuperați de la aceștia și să efectueze o contabilizare exactă a recuperărilor în cadrul exercițiului în care s-au produs pierderile;
86. constată că sistemul de recuperare acoperă în ansamblu doar o fracțiune din suma plătită și că, din aproximativ 500 000 000 000 EUR plătiți în ultimii zece ani în cadrul politicii agricole comune, s-au recuperat 5 000 000 000 EUR (1 %) (Raportul special nr. 7/2010);

constată, aşadar, că menţinerea unui sistem de control funcţional este mai scumpă decât plata către Comisie a unor corecţii financiare;

87. ia act de intenţia Comisiei de a analiza în continuare aceste recomandări şi invită Comisia să informeze Parlamentul cu privire la acţiunile pe care le are în vedere pentru a da curs acestor recomandări;
88. regretă faptul că procentul creanţelor anulate şi suportate de bugetul UE a fost de 87,8 %, ridicându-se deci la 428 900 000 EUR pentru perioada 2006-2009; solicită Comisiei să aplice un mecanism de sancţiuni în cazul în care statele membre anulează creanţe în mod necorespunzător, pe motiv că acestea sunt nerecuperabile; insistă asupra faptului că este nevoie în acest sens de o definiţie clară şi practică a orientărilor, fără a se lăsa loc de interpretări diferite;
89. susţine recomandările Curţii de Conturi şi solicită Comisiei să se asigure că:
 - modul în care se gestionează şi se raportează creanţele în statele membre continuă să fie îmbunătăţit şi că este asigurat un tratament uniform al acestor creanţe între diferitele state membre;
 - se publică în timp util orientările necesare pentru soluţionarea inconsecvenţelor care rămân în ceea ce priveşte conceptele-cheie de raportare şi de contabilitate;
 - aplicarea „regulii 50/50” este revizuită, îndeosebi în ceea ce priveşte sumele care reuşesc să eludeze verificarea şi validarea şi că „regula 50/50” este efectiv pusă în aplicare;
 - activităţile organismelor de certificare, prin verificările realizate asupra conturilor de debitori în statele membre, ţin seama de riscurile semnalate;
 - sumele plătite în mod necuvenit sunt recuperate într-o proporţie mai mare de la beneficiari;
 - urmărirea cazurilor vechi ale Grupului de acţiune pentru recuperare este finalizată şi tratată în mod omogen în toate statele membre;
90. ia act de clarificările Comisiei cu privire la aceste recomandări şi invită Comisia să examineze mai îndeaproape sugestiile prezentate; invită Comisia să prezinte Parlamentului un raport privind concluziile sale şi măsurile avute în vedere pe baza acestor recomandări;
91. salută iniţiativa OLAF de a analiza posibilitatea unei modificări a Regulamentului (CE) nr. 1848/2006 al Comisiei din 14 decembrie 2006 privind neregulile şi recuperarea sumelor acordate pe nedrept în cadrul finanţării politicii agricole comune şi organizarea unui sistem de informare în acest domeniu¹ pentru a îmbunătăţi fluxul şi utilizarea informaţiilor existente; invită OLAF să informeze Parlamentul cu privire la constatările sale;
92. solicită asigurarea unui tratament egal al creanţelor restante (recuperărilor) în toate statele

¹ JO L 355, 15.12.2006, p. 56.

membre și insistă asupra faptului că trebuie luate măsuri pentru ca sumele datorate Uniunii ca urmare a încălcării dreptului Uniunii să fie într-adevăr plătite, în pofida faptului că unele dintre statele membre se confruntă cu efectele crizei financiare;

93. ia act de faptul că suma datorată de statele membre în conformitate cu „regula 50/50” (2006-2009) este de 424 000 000 EUR și că 58 % din aceasta privește Italia; solicită elaborarea unui plan de acțiune pentru Italia în vederea rezolvării acestei situații;
94. reamintește că există în continuare o lipsă de transparență cu privire la publicarea în declarațiile financiare prezentate Parlamentului a sumelor deduse de la statele membre (de fapt, banii contribuabililor) și a sumelor recuperate efectiv de la beneficiari; solicită Comisiei să pună aceste informații la dispoziția Parlamentului;
95. invită Curtea de Conturi să publice un raport privind această problemă în domeniul fondurilor structurale;

Partea XII - Raportul special nr. 9/2011 al Curții de Conturi intitulat „Proiectele de e-guvernare sprijinite prin FEDER au fost eficiente?”

96. salută raportul special al Curții de Conturi și evaluarea acesteia conform căreia proiectele de e-guvernare sprijinite prin FEDER au contribuit la dezvoltarea serviciilor publice electronice;
97. susține recomandările Curții de Conturi, în special următoarele:
 - statele membre ar trebui să elaboreze strategii în materie de e-guvernare care să se fundamenteze pe necesități identificate, care să vizeze obiective clare și care să precizeze responsabilitățile care revin diverselor organisme ținute să răspundă de îndeplinirea acestor obiective;
 - selecția de către autoritățile de management a proiectelor de e-guvernare în vederea finanțării prin FEDER ar trebui să se bazeze pe o evaluare a costurilor preconizate și a beneficiilor calitative și cantitative ale proiectelor;
 - autoritățile de management din statele membre ar trebui să se asigure că proiectele de e-guvernare selectate în vederea finanțării prin FEDER nu pun accentul numai pe rezultatele care trebuie să le obțină, ci au în vedere și modificări la nivelul proceselor sau al organizării pentru a putea valorifica sistemele dezvoltate,
 - autoritățile de management ar trebui încurajate să pună în aplicare bunele practici, în legătură cu care sunt disponibile recomandări prin intermediul comunității ePractice, de exemplu, și să recomande aplicarea unei metodologii corespunzătoare de management al proiectelor pentru proiectele de e-guvernare care primesc finanțare prin FEDER;
 - Comisia ar trebui invitată să depună în continuare eforturi pentru a se asigura că principiile și recomandările care vizează asigurarea unei interoperabilități transeuropene, îndeosebi principiile cadrului european de interoperabilitate, sunt aplicate în cadrul proiectelor care beneficiază de finanțare prin FEDER;
 - atunci când selectează proiecte de e-guvernare, autoritățile de management ar trebui

să se asigure că toate costurile semnificative, inclusiv costurile de mentenanță, au fost prevăzute în mod corespunzător în analiza raportului costuri-beneficii de la baza deciziei de finanțare;

- Comisia ar trebui invitată să continue să depună eforturi pentru a se asigura că autoritățile de management monitorizează și evaluează rezultatele și impactul proiectelor cu scopul de a demonstra utilizarea eficace a fondurilor acordate de Uniune și de a furniza un feedback în vederea ameliorării concepției programelor viitoare;

Partea XIII - Raportul special nr. 10/2011 al Curții de Conturi intitulat „Sunt eficace programele «Lapte în școli» și «Fructe în școli»?”

98. reamintește rezultatul evaluării externe din 1999 a programului „Lapte în școli” și observația Curții de Conturi conform căreia de la acea dată programul nu a mai fost modificat în mod notabil;
99. subliniază faptul că simpla continuare a programului „Lapte în școli” în forma sa actuală ar însemna o risipă a banilor contribuabililor și că, prin urmare, programul ar trebui să înceteze dacă nu se iau măsuri pentru reformarea sa imediată și cuprinzătoare;
100. subliniază că numai 10 % dintre școlile care sunt eligibile pentru a participa la programul „Lapte în școli” beneficiază în prezent de acesta; prin urmare, consideră că statele membre și-au manifestat sprijinul pentru acest program în pofida nivelului redus de subvenții și a posibilului „efect de balast” al programului; încurajează statele membre să instituie programe naționale de nutriție pentru școli, înlocuind astfel programele „Lapte în școli” și „Fructe în școli” cu măsuri care au obiective mai precise;
101. este convins că, dacă vor continua să fie puse în aplicare, programele „Lapte în școli” și „Fructe în școli” ar trebui să funcționeze în moduri similare pentru a facilita coordonarea și crearea de sinergie, dat fiind că obiectivele lor sunt identice;
102. invită Comisia și statele membre să identifice, pe baze științifice, copiii și elevii care ar beneficia în cea mai mare măsură (spre exemplu, în funcție de nevoile nutriționale, de categoria de vârstă, de starea de sănătate, de categoria socială etc.) de aceste programe; subliniază faptul că identificarea acestor grupuri-țintă va facilita, de asemenea, măsurarea impactului programelor respective;
103. consideră că produsele ar trebui să fie oferite gratuit, iar distribuția lor în cantine ar trebui evitată;
104. insistă asupra faptului că distribuția produselor care sunt incluse în aceste programe trebuie să fie integrată într-o strategie națională și/sau regională și subliniază că o astfel de strategie trebuie, de asemenea, să cuprindă măsuri de însoțire (de exemplu, măsuri educative și de informare la care să participe părinții și profesorii);
105. invită Comisia și statele membre să instituie un sistem de cofinanțare pentru programul „Lapte în școli” care să fie similar cu cel utilizat pentru programul „Fructe în școli”; consideră că Comisia și statele membre ar putea avea în vedere extinderea cofinanțării la măsurile de însoțire; de asemenea, este de părere că pachetele financiare naționale neutilizate ar putea fi redistribuite între statele membre;

106. invită Comisia și statele membre să instituie sisteme eficiente de monitorizare și de control;

Partea XIV - Raportul special nr. 11/2011 al Curții de Conturi intitulat „Modul în care sistemul indicațiilor geografice este conceput și gestionat este favorabil pentru eficacitatea acestuia?”

107. salută raportul special al Curții de Conturi și ia act de constatarea conform căreia:

- dispozițiile legale privind sistemul indicațiilor geografice nu stabilesc cerințele minime privind verificările specificațiilor produsului și nu abordează chestiuni precum acoperirea minimă a verificărilor, frecvența acestora, metodologia pentru selecția lor și părțile implicate în diferitele etape ale producției și distribuției care fac obiectul controlului;
- Regulamentul (CE) nr. 882/2004 nu tratează problema obligativității și a naturii verificărilor care trebuie efectuate de către statele membre pentru a preveni și detecta practicile nepermise în legătură cu sistemul indicațiilor geografice;

108. își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că, potrivit auditului Curții de Conturi, acest lucru are ca rezultat o situație în care sistemele de control ale statelor membre diferă în ceea ce privește mai multe elemente importante și este de părere că aceste diferențe trebuie să fie reduse pe viitor; ia act de propunerea Comisiei (COM(2010)0733) din cadrul așa-zisului „pachet privind calitatea”; solicită să fie instituite o structură de control și un sistem adecvate care să asigure o calitate ridicată și constantă a produselor acoperite de denumirile de origine protejată și de indicațiile geografice protejate și care să prevină efectiv și să detecteze practicile nepermise în toate statele membre; consideră însă că acest fapt nu trebuie să ducă la crearea de niveluri de control suplimentare, la definirea unor cerințe maxime de control și la o creștere suplimentară a birocrăției;

109. sprijină recomandarea Curții de Conturi de a include auditurile asupra verificărilor realizate de statele membre cu privire la sistemul indicațiilor geografice în planul Comisiei de audituri regulate în statele membre și solicită Comisiei să ia măsuri corespunzătoare în acest sens;

110. reamintește concluzia Curții de Conturi conform căreia procedura de examinare a cererilor la nivel național și la nivelul Comisiei ia mult timp și solicită Comisiei să simplifice și să scurteze procedurile de înregistrare birocratice și de lungă durată pentru a face mai atractiv sistemul indicațiilor geografice pentru solicitanții potențiali, care sunt în prezent descurajați de procedurile care necesită extrem de mult timp;

111. își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că auditul Curții de Conturi a constatat că nivelul de informare în legătură cu sistemul indicațiilor geografice este scăzut în rândul consumatorilor și al producătorilor; este îngrijorat, de asemenea, de constatarea legată de opțiunile utilizate în prezent care nu par să permită creșterea notorietății sistemului indicațiilor geografice și nu sunt adaptate pentru a încuraja producătorii să participe la sistem; prin urmare, solicită Comisiei să examineze îndeaproape situația, să elaboreze o strategie clară și să definească măsuri și mijloace eficiente care să abordeze lipsa actuală de informare cu privire la sistemul indicațiilor geografice și la produsele și simbolurile sale; consideră că aceste măsuri ar putea include, de exemplu, desfășurarea unei campanii din proprie inițiativă;

112. sprijină recomandarea Curții de Conturi conform căreia ar trebui instituit un sistem de asistență reciprocă care să ia în considerare nevoile specifice ale autorităților naționale ce se ocupă de sistemul indicațiilor geografice;
113. reamintește că sistemul de indicații geografice al Uniunii face distincția între două tipuri de denumiri protejate: denumirea de origine protejată și indicația geografică protejată; evidențiază faptul că aceste descrieri generează confuzie în rândul consumatorilor, deoarece nu arată clar care este diferența dintre ele; prin urmare, propune indicatori mai clari care să le permită consumatorilor să perceapă diferența dintre denumirile protejate din punctul de vedere al gradului și al tipului de raport dintre produs și o regiune geografică;
114. își exprimă îngrijorarea cu privire la comunicatele recente de presă care semnalează o utilizare necorespunzătoare și abuzivă a indicațiilor geografice de către anumite țări terțe; solicită Comisiei să ia măsuri active de protecție și în context comercial internațional a produselor înregistrate în cadrul sistemului european al indicațiilor geografice și să lucreze la acorduri în acest sens cu țările terțe;
115. solicită Comisiei să informeze Parlamentul cu privire la rezultatul acțiunilor sale;

Partea XV - Raportul special nr. 15/2011 al Curții de Conturi intitulat „Procedurile Comisiei asigură o gestionare eficientă a controlului ajutoarelor de stat?”

116. salută raportul special și susține, în general, recomandările Curții de Conturi, cu următoarele observații prezentate în continuare; remarcă faptul că numai opt state membre au fost selectate pentru acest audit;
117. ia act de evaluarea Curții de Conturi potrivit căreia Comisia a reacționat cu promptitudine și eficacitate la criza financiară și, astfel, a contribuit în mod semnificativ la evitarea falimentului vreunei instituții financiare majore cu sediul în Uniune;
118. invită Comisia să adopte un rol mai proactiv în relația sa cu statele membre și, în special:
 - să își intensifice eforturile vizând informarea cu privire la normele aplicabile ajutoarelor de stat prin diseminarea de informații privind bunele practici și prin punerea la dispoziție a mai multor îndrumări practice;
 - să se asigure că, după caz, toate ajutoarele de stat sunt notificate în mod corespunzător și să elaboreze mijloace de disciplinare a statelor membre în caz contrar;
 - să pună la dispoziție, fără întârziere, mai multe resurse umane pentru controlul ajutoarelor de stat;
119. constată deficiențele existente în ceea ce privește nevoia de a accelera procesul decizional și de a spori transparența acestuia și invită Comisia să ia măsuri pentru limitarea duratei procedurilor de investigare; ia act de numărul mare de solicitări de informații transmise statelor membre și încurajează Comisia să limiteze acest număr în vederea accelerării procedurilor; solicită Comisiei să informeze Parlamentul cu privire la durata medie necesară pentru finalizarea dosarelor în fiecare stat membru în ultimii patru ani;

120. încurajează Comisia să analizeze în continuare dacă învățămintele desprinse din tratarea cu succes a crizei financiare ar putea fi utilizate și pentru raționalizarea activității în condiții „normale”; invită Comisia să informeze Parlamentul, înainte de luna septembrie 2012, cu privire la schimbările care ar putea fi introduse;
121. subliniază importanța asigurării securității juridice pentru toate părțile interesate; prin urmare, solicită Comisiei:
- să trateze rapid plângerile nefondate;
 - să accelereze procedura de tratare a plângerilor în general și să aloce resursele necesare pentru a reduce în continuare numărul ridicat de plângeri încă nesoluționate;
 - să informeze reclamanții, statele membre și beneficiarii cu privire la evoluția cazurilor aflate în derulare și la rezultatele investigațiilor;
122. ia act de deficiențele existente în utilizarea resurselor umane disponibile și salută intenția Comisiei de a pune în aplicare un sistem mai performant de înregistrare a timpului de lucru; susține sugestia Curții de Conturi referitoare la un sistem de informații de gestiune conceput pentru a putea monitoriza efectiv timpul dedicat diferitelor dosare și volumul de lucru al responsabililor de dosare; așteaptă ca un astfel de sistem să fie operațional până la sfârșitul anului 2012;
123. subliniază importanța monitorizării ajutoarelor de stat; prin urmare, încurajează Comisia să își intensifice activitățile de monitorizare, atât în ceea ce privește dimensiunea eșantioanelor, cât și în ceea ce privește sfera acestor activități;
124. ia act de deficiențele existente la nivelul procesului de colectare a datelor și invită Comisia să îmbunătățească eficiența și fiabilitatea acestuia și să informeze cu privire la progresul înregistrat în introducerea aplicației SARI¹ înainte de încheierea procedurii de descărcare de gestiune pentru exercițiul financiar 2010;
125. invită Comisia să își extindă evaluarea ex-post a impactului ajutoarelor de stat și a controlului acestor ajutoare asupra întreprinderilor, a piețelor și a economiei în ansamblu;

o

o o

126. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Curții de Justiție a Uniunii Europene, precum și Curții de Conturi și de a asigura publicarea acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* (seria L).

¹ Aplicația SARI este o nouă bază de date centralizată, în care autoritățile responsabile de acordarea ajutoarelor de stat din statele membre își pot codifica direct cheltuielile aferente ajutorului de stat (Raportul special nr. 15/2011, p. 60).